

nerskih dijalektov, kakor pa pismena slovenščina od štajerskega narečja. Naši nasprotniki bi s tem, da nočejo znati slovenščine samo radi preprečili slovensko uradovanje, ker po posamičnih narečjih se pač uradovati ne more.

Dolžnost pravosodnega ministra je vse potrebno ukreniti, da se ne bodo jemali za porotnike moške, ki nimajo potrebnega jezikovnega znanja. Povsod se bode našlo dovolj za porotnike sposobnih moških, ki bodo tudi dotične jezike znali.

Če pa v mejah sedanjega zakona ni mogoče odpraviti nedostatka, naj pa družega predloži državnemu zboru, vsaj sedanjemu zakon vendar ni bil sklenen za večne čase. Tu gre za koristi rednega pravosodja. Stvar je važna, če se pomisli, da gre pri porotnih obravnavah večkrat ne le za osebno prostost, temveč tudi za življenje.

Politični pregled.

Celovski župan se je odpovedal deželnemu poslanstvu in županstvu. Posch je liberalec, v Celovcu pa je nemško-narodna stranka tako mogočna postala, da Posch sam spozna, da je najbolje zanj, da se kar umakne. Pri državnozborni volitvi so mu volilci že itak izrekli nezaupanje s tem, da so volili Dobernigga, ki je bil njegov protikandidat.

Okrožno sodišče se namerava osnovati v Mariboru. V okoliš okrožnega sodišča se bodo uvrstili tudi nekateri čisto nemški okraj. Mi Slovenci se tega ne moremo veseliti, kajti, če bode dosti Nemcev v okolišu, se bode slovenščina le prezirala. Posebno glede porotnih sodišč bode to neugodno. Večkrat se bode pripetilo, da bode Slovenec prišel pred porotnike, ki ne bodo večji slovenskega jezika. Po našem mnenju bi bilo pametneje, da se sodiški okoliši razdele po narodnosti.

Mladočehi niso nič kaj v prijetnem položaju. Od jedne strani jih napadajo radikalci, od druge pa Staročehi. Tiralni so preveč brezozirni boj proti Staročehom in postavljali so se preveč na skrajno stališče. Sedaj bi jo pa radi zasukali, a lahko ne gre. Vspehi mladočeške politike so še jako majhni. Odnosaji mej njimi so nejasni. Badeni dosedaj ni jim na ljubo družega storil, kakor da je odstranil grofa Thuna. Pa še o tem se ne ve, če je Badeni ustregel Mladočehom ali so pa Mladočehi Badeniju. Ministerski predsednik je namreč dobro videl, da Thun ne bode maral plesati, kakor mu bode on godel in je naravno, da se ga je sam želel znebiti. Za druge zahteve Mladočehov se Badeni do sedaj ni nič zmenil.

Državna kvota. — Madjari se grozno jeze, da zahteva Avstrija povišanje doneska Oggerske k skupnim državnim stroškom. Avstrijska kvotna deputacija je izračunila, da bi morali Oggerski plačati 42 %, namesto 30 %, katere so dosedaj plačevali. Oggerski vladni listi člane avstrijske kvotne deputacije primerjajo s konjskimi mešetarji na sejmišču. Gotovo je že sedaj, da se letos pogodba ne dožene in se bode morala začasno podaljšati. Pa tudi drugo leto ni gotovo, da bi se doseglo sporazumljenje. Oggerski so trdovratni, posebno ker so vajeni, da je jim dosedaj Avstrija vselej odjenjala. Sedaj se pa nadejamo, da se motijo, kajti narediti se mora konec temu, da bi Avstrija tako rekoč Oggersko vzdrževala.

Oggerska tisočletnica. — K slovesnosti tisočletnice oggerske države so povabili tudi avstrijske državne poslance in člane gospodske zbornice. Kakor se pa govori ne pojde v Budimpešto noben slovanski poslanec, pa tudi noben proti-

semit, niti nemško-naroden. Samo nemški liberalci in pa kak konservativni poslanec se utegne zgubiti v Budimpešto. — Po Budimpešti se je te dni razširila govorica, da pojde v Budimpešto tudi dr. Lueger in bode ondu na nekem shodu tudi govoril. Oggerski židje bili so že v največjem strahu. Bali so se že, da zanese protisemitizem v Budimpešto. V veliko veselje budimpeštanskih židov pa dr. Lueger ni nikdar mislil iti k tisočletnici v Budimpešto.

Italijani v Afriki. — Položaj Italijanov v Afriki je nespremenjen. General Baldissera pridno oraganizuje svojo vojsko, istatako kralj abesinski Menelik. Italjanski vojski pomankuje živeža in vode. Baldissera se pogaja z Menelikom, ki zahteva po 1000 frankov za vjete italijanske vojake in po 10.000 frankov za vjete častnike. Vseh vjetih vojakov je 2000 mej temi 50 častnikov. Odškodnina bi torej znašala dva in pol milijona frankov. Poroča se, da je Menelik svojo prejšnjo zahtevo, ko je zahteval 12 milijonov vojne odškodnine umaknil, kar pa ni verjetno. Sploh vsa poročila iz Afrike niso nič kaj zanesljiva. — Baratieri, general, ki je izgubil bitko pri Adui, stoji pred vojaškim sodiščem v Masavi, vendar se mu najbrže ne zgodi ničesar hudega.

Vatikan in Rusija. — Bo li Vatikan zastopan pri kronanju ruskega cesarja, še ni določeno. Vatikan je napram Rusiji izrazil zahtevo, da bi se morala zastopniku papeževemu dati ob tej priliki prednost pred vsemi drugimi tujimi odposlanci. V Vatikanu so mnenja, da bi bila Rusija s to zahtevo zadovoljna, če bi papeža zastopal kak kardinal. Papež bo o tem konečno odločil, ko dospe odgovor od ruske vlade na gori omenjeno zahtevo.

Bolgarija. — Sedaj, ko se je izvršilo sporazumljenje Bolgarije z Rusijo, prišla so na površje razna vprašanja, katera so prej v ozadje potisnjena popolnoma mirovala. Bolgarsko narodno cerkev, ki se je v namen, da bi v narodnem oziru mogla bolj delovati za Bolgarijo, ločila od grške cerkve, hočejo zopet s to spojiti. Carigrajski patrijarh si s pomočjo Rusije veliko prizadeva za to. Potem bi bil bolgarski eksarh podrejen carigrajskemu patrijarhu, a ohranil bi vendar neko večjo samostojnost. Da pa carigrajski patrijarh dela na to, je povod najbolj to, ker bi rad slovansko liturgijo izpodrinil posebno iz Makedonije. To bi se potem tudi v resnici zgodilo. Da pa v to ne bodo Bolgari radi privolili je umevno. Oni dobro vedo, kaj zmore storiti za narod narodna cerkev in kako se brez te potujčenja pospešuje. Saj so vendar Bolgari prav istega vzroka si ustanovili narodno cerkev in se ločili od grške, ker so hoteli tudi s pomočjo cerkveno delati za narod. Politični nameni so takrat Bolgare vodili in politični nameni vodijo tudi sedaj one, ki hrepene po zopetni združitvi bolgarske cerkve z grško.

Francija. — Hud boj mej posameznimi strankami se bje v francoski poslanski zbornici in senatu (po naše gosposki zbornici). Na vladnem krmilu so sedaj radikalci z ministerskim predsednikom Bourgois na čelu. Zmerni republikanci in konservativci so skušali že v poslanski zbornici ovreči to radikalno vlado, a ni šlo. V senatu se jim je posrečilo, da je bila vsprejeta resolucija, s katero se izreka nezaupanje vladi; toda vlada se je izjavila, da ne demisionira vsled te nezaupnice. Ministerskemu predsedniku se je posrečilo pridobiti popolnoma za se republikanskega predsednika. Ta boj se gre pa v prvi vrsti za to, ker so pred durmi občinske volitve, ki so jako važnega političnega pomena. Katera stranka bo začasa volitev na krmilu, ta bo prodrila. Ker občinski odbori volijo člane senata, se bo z občinskimi volitvami odločilo tudi politično mnenje senata. Ima pa li radikalna stranka enkrat senat za se, potem bo lahko svojevoljno gospodarila. Tega se pa boje zmerni republikanci in konservativci.